দাদারাও এবং অন্যজণে

বনাম

রামরাও এবং অন্যমানে

নভেম্বর 2,1999

[বি.এন্. কিরপাল্ এবং এন্. সন্তোষ হেগডে, ন্যায়মূর্ত্তিদ্বয়]

রাজিনামা:

বিক্রয় চুক্তি— এহা স্থির করি যে, কৌণসি পক্ষ দ্বারা খিলাপ মমালারে, বকেয়া অর্থ প্রদান/জবত করিবা ব্যতীত আহুরি ট. 500, খিলাপকারী পক্ষ দ্বারা প্রদান করাযিব এবং বিক্রি দলিল নিষ্পাদিত হেব নাহিঁ— কৌণসি বিক্রয় দস্তাবিজ নিষ্পাদিত হেব নাহিঁ— বিক্রয় পাইঁ চুক্তির নির্দ্দিষ্ট নিষ্পাদন পাইঁ ক্রেতাঙ্ক দ্বারা মকদ্দমা দায়র— ইতি মধ্যরে অন্য জণে ব্যক্তিঙ্কু সম্পত্তি বিক্রি হোইছি— নির্দ্দিষ্ট নিষ্পাদন পাইঁ ডিক্রি পারিত করিবাকু বিচার করুথিবা ন্যায়ালয় মনা করিছন্তি— অপিল ন্যায়ালয় ডিক্রি পারিত করিছন্তি এবং প্রতিবাদীঙ্কু বিক্রয় দলিল নিষ্পাদন করিবাকু নির্দ্দেশ দেইছন্তি— উচ্চ ন্যায়লয়ঙ্ক দ্বারা দ্বিতীয় অপিল খারজ হোইছি— দর্শাযাইছি, রাজিনামাকু দৃষ্টিরে রখি, বাদী নির্দ্দিষ্ট নিষ্পাদন পাইঁ এক ডিক্রি পাইবাকু হকদার নুহঁন্তি যাহা বিক্রি দলিল নিষ্পাদন করিবাকু আবশ্যক করে— প্রতিবাদীমানে বকেয়া অর্থকু সুধ সহিত ট. 500 সহ ফেরস্ত করিবে— নির্দ্দিষ্ট কার্য্য সম্পাদন পাইঁ মকদ্দমা ।

দেওানী অপিল ক্ষেত্রাধিকার: দেওানী অপিল সংখ্যা 176/1982 ।

এস্.এ. সংখ্যা 340/1979রে বম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ঙ্ক 8.9.81র রায় এবং আদেশরু ।

অপিলকারীঙ্ক পাইঁ এ.কে. সাংঘী ।

উত্তরদাতামানঙ্ক পাইঁ এস্.ভি. দেশপাণ্ডে ।

ন্যায়ালয়ঙ্কর নিম্নলিখিত আদেশ প্রদান করাযাইথিলা:

ଦାଦାରାଓ ବନାମ ରାମରାଓ

ଜଣେ ବଳବନ୍ତରାଓ ଗଣପତରାଓ ପାଣ୍ଡେଙ୍କର ତିନି ଏକର କୃଷି ଜମି ଥିଲା ଏବଂ ସେ 24 ଏପ୍ରିଲ, 1969 ତାରିଖରେ ଜଣେ ତୁକାରାମ ଦେବସରକରଙ୍କ ସହ ଏକ ରାଜିନାମା କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1, ବଳବନ୍ତରାଓ ଗଣପତରଓ ପାଣ୍ଡେଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ତୁକାରାମ ଦେବସରକରଙ୍କ ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ଉକ୍ତ ରାଜିନାମା ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ଥିଲା:

"ତୁକାରାମ ଦେବସରକର ପ୍ରାୟ 65 ବର୍ଷ ବୟସ୍କ, କୃଷିଜୀବୀ ଆର୍/ଓ ଦେବାସର, କ୍ରେତା (ଘେନାର)- ବଳବନ୍ତରାଓ ଗଣପତରଓ ପାଣ୍ଡେ 76 ବର୍ଷ ବୟସ୍କ, ଦିଜାଦୀ ପୋଷ୍ଟ ଦେବସର, ବିକ୍ରେତା (ଦେନାର), ଯିଏ ଏତଦ୍ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଭାବେ ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ଦିଘଡ଼ି ମୌଜାରେ ଅବସ୍ଥିତ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 7/2ର, ମୋ ପାଖରେ ଥିବା 3 ଏକର ମାପର ଏକ ଧାନ କ୍ଷେତକୁ, ଏତଦ୍ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କୁ ଟ. 2,000ରେ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ରାଜି ହେଉଛି ଏବଂ ଭି.ଡି.ଏନ୍. ସେନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଆପଣଙ୍କ ଠାରୁ ଟ. 1,000 ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ରାଜି ହେଉଛି । 15-4-1972 ମଧ୍ୟରେ ମୋ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ମୋ ଦ୍ୱାରା ଏକ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ । ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ ରାଜିନାମା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥାଏ କିମ୍ବା ଯଦି ଆପଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି, ତେବେ ଅଗ୍ରୀମ ଅର୍ଥ ବ୍ୟତୀତ ଟ. 500 ଦିଆଯିବ କିମ୍ବା ନିଆଯାଇପାରିବ ଏବଂ କୌଣସି ବିକ୍ରି ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ନାହିଁ । କ୍ରୟ ସମୟରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ଲାଗି ସହମତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଏହି ରାଜିନାମା ଆଇନଗତ ଦାୟାଦ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ ।"

ଏପରି ଲାଗୁଛି ଯେ, ଉପରୋକ୍ତ ରାଜିନାମା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ବଳୱନ୍ତରାଓ ଗଣପତରଓ ପାଣ୍ଡେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ପରେ ତୁକାରାମ ଦେବସରକର 18 ଜୁଲାଇ, 1974ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାରାଧୀନତା ସମୟରେ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1974 ଏବଂ ମାର୍ଚ୍ଚ 1975ରେ ନିଷ୍ପାଦିତ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଏଠାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମିର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ । ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, 24 ଏପ୍ରିଲ, 1969 ତାରିଖରେ ହୋଇଥିବା ରାଜିନାମା ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ବଳବନ୍ତରାଓ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ

କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନକରନ୍ତି, ତେବେ ଟ. 1, 000 ସହିତ ଟ. 500 ଫେରସ୍ତ କରିବାର ଥିଲା, ତଥାପି, ବଳବନ୍ତରାଓଙ୍କୁ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଏକ ଡିକ୍ରି ପାଇଁ ଏବଂ ବିକଳ୍ପ ଭାବେ ଟ. 1000 ଫେରସ୍ତ ସହିତ ଟ. 500 ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାଇଁ ବାଦପତ୍ରରେ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ 8 ଜୁଲାଇ 1977 ତାରିଖରେ ଦେଇଥିବା ରାୟରେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ଯଦିଓ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ବାଦୀ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଡିକ୍ରି କରିବାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ହୋଇଥିବାରୁ ନ୍ୟାୟର ହିତ ଦାବି କରିଥିଲା ଯେ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ କୌଣସି ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେବା ବେଳେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଯେ, ବଳବନ୍ତରାଓଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ତାଙ୍କ ପୁତୁରା ଥିଲେ ଏବଂ ବଳବନ୍ତରାଓ ଯାହା କିଛି ସମ୍ପତ୍ତି ଛାଡ଼ିଥିଲେ, ତାହା ମକଦ୍ଦମା ବିଚାରଧୀନତା ଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପୁତୁରାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ କେବଳ ଅପିଲକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ହିଁ ଥିଲେ ଯିଏ ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ଜାରି ରଖିଥିଲେ ।

ଏହା ପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିମ୍ନ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ବାଦୀଙ୍କୁ ଟ. 1,000 ପ୍ରଦାନ କରି ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ନିଷ୍ପାଦିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ରାଜିନାମାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ, 24 ଏପ୍ରିଲ, 1969ରେ ହୋଇଥିବା ରାଜିନାମା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଋଣ କାରବାରର ସ୍ୱଭାବରେ ଥିଲା, ବାଦୀ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ଏହା ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଏକ ରାଜିନାମା ଥିଲା । ରାଜିନାମା ପଢ଼ି ଆମେ ଏହା ବିଚାର କରୁ ଯେ, 15 ଏପ୍ରିଲ, 1972 ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ତା 'ପୂର୍ବରୁ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ନିଷ୍ପାଦିତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହା ହେଉଛି, ଯଦି ବିକ୍ରେତା ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି

କିମ୍ବା କ୍ରେତା କିଣିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ ହେବ ସେ ବିଷୟରେ ରାଜିନାମାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ରାଜିନାମାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ, ଟ. 1,000ର ଅଗ୍ରୀମ ଅର୍ଥ ବ୍ୟତୀତ ତୁକାରାମ ଦେବସରକରଙ୍କୁ 500 ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ ଦେବାର ଥିଲା ଏବଂ "କୌଣସି ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ନିଷ୍ପାଦିତ କରାଯିବ ନାହିଁ" । ଏହା ପରିକଳ୍ପନା କରିବାରେ ଯେ, ଯଦି ଉଭୟ ପକ୍ଷ ରାଜି ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ହିଁ ଏକ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ନିଷ୍ପାଦିତ ହେବ, ଏହି ରାଜିନାମା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ପଛଘୁଞ୍ଚା କରନ୍ତି, ତେବେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷକୁ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ନିଷ୍ପାଦିତ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ନିଷ୍ପାଦିତ ନହେଲେ, ଟ. 1,000 ବ୍ୟତୀତ ଟ. 500 ଏକମାତ୍ର ଦେୟ ଯୋଗ୍ୟ ରାଶି ଥିଲା । ଏହି ଟ. 500 ବୋଧହୁଏ ପରିମାଣବଦ୍ଧ କ୍ଷତି ପରିମାଣର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା କିମ୍ବା ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଟ. 1,000 ଉପରେ ଏହା ଦେୟ ଥିବା ସୁଧ ଥିଲା ।

ଯଦି, ବିକ୍ରି ନକଲେ କ'ଣ ହେବ ସେ ବିଷୟରେ ରାଜିନାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇନଥାନ୍ତା, ତେବେ ସମ୍ଭବତଃ ବାଦୀ, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଷ୍ପାଦନର ଡିକ୍ରି ମାଗିଥାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ରାଜିନାମାରେ ପକ୍ଷମାନେ ସହମତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ବିକ୍ରେତା ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଟ. 1,000 ଫେରସ୍ତ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଟ. 500 ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ବିକ୍ରୟ କାରବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ବଳୱନ୍ତରାଓଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ବାଧ୍ୟବାଧକତା ନଥିଲା ।

ଆମେ ଏଠାରେ ଯେପରି ସୂଚାଇଛୁ, ସେପରି ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ, ଏହା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ, ନିମ୍ନ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ଯେ, ତୁକାରାମ ଦେବସରକରଙ୍କ ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ 24 ଏପ୍ରିଲ, 1969ର ରାଜିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ତିନି ଏକର ଜମି ବିକ୍ରୟ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ନିମ୍ନ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଏହି ମକଦ୍ଦମା ପରିସମାପ୍ତ କରିବା ସମୟରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଟ. 1,000 ସହିତ ମକଦ୍ଦମାର ତାରିଖ ଠାରୁ ଆଦାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ 6 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି

ବାଦୀଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ବାବଦରେ ଟ. 500 ଦେବାକୁ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ସମୟରେ, ଆମେ ଏହି ସଂଶୋଧନ ସହିତ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଡିକ୍ରିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଛୁ ଯେ, ଟ. 500 ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଡିକ୍ରି ତାରିଖ ଠାରୁ ଅର୍ଥାତ 8 ଜୁଲାଇ, 1977 ଠାରୁ ବାର୍ଷିକ 6 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ଲାଗୁ ହେବ । ଏହା ଟ. 1,000 ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ସହିତ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ ହେବା ଦିନଠାରୁ ଆଦାୟ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏହା ଉପରେ 6 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ସହିତ ହେବ ।

ପକ୍ଷମାନେ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚ ନିଜେ ବହନ କରିବେ ।

ଆର୍.ପି. ଅପିଲ ପରିସମାପ୍ତ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ

ଆଦିତ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।